

Sygn. akt VII U 1898/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Ołtarzewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Alicja Jarzyna

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2014 r. w Gdańsku

sprawy I. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania I. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 25 lipca 2013 r. nr (...) -1

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1898/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 lipca 2013 r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej I. H. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z powodu uznania przez Komisję Lekarską ZUS, orzeczeniem z dnia 22 lipca 2013 r., iż ubezpieczona jest zdolna do pracy.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie wniosła ubezpieczona wskazując, iż jej stan zdrowia nie uległ poprawie, a wręcz pogorszył się i nie pozwala na podjęcia pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zaprezentowane w treści zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona I. H. urodzona w dniu (...), z zawodu monter elektronik, w dniu 24 maja 2013 roku złożyła do pozwanego organu wnioski o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres.

W okresie od 18 stycznia 2008 r. do 11 stycznia 2009 roku skarżąca otrzymywała świadczenie rehabilitacyjne.

Ubezpieczona pobierała świadczenie rentowe z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie 12 stycznia 2009 r. do 30 czerwca 2013 r.

okoliczności bezsporne, vide: akta rentowe : ponowny wniosek rentę z tytułu niezdolności do pracy – k. 221, decyzja pozwanego przyznające prawo do świadczenia rehabilitacyjnego – k. 49, 117, decyzje pozwanego przyznające prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy – k. 146, 187, 197, 203, 217

W związku z wnioskiem ubezpieczonej o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy stan zdrowia skarżącej oceniany był przez lekarza orzecznika pozwanego. W opinii lekarskiej z dnia 25 czerwca 2013r. lekarz orzecznik pozwanego rozpoznając u ubezpieczonej stan po mastektomii prawostronnej, po chemioterapii i radioterapii z powodu raka piersi, nadciśnienie tętnicze bez udokumentowani istotnych powikłań narządowych, otyłość, zwyrodnienia wielostanowe obecnie bez istotnego ograniczenia sprawności uznał, iż skarżąca jest zdolna do pracy.

Od wspomnianego orzeczenia lekarza orzecznika sprzeciwiła ubezpieczona. W związku z jego złożeniem Komisja Lekarska w opinii lekarskiej z dnia 22 lipca 2013r. rozpoznając u ubezpieczonej stan po amputacji sutka po stronie prawej (2008 r.) chemio i radioterapie z powodu raka sutka, obecnie na hormonoterapii, nadciśnienie tętnicze bez udokumentowania powikłań narządowych, otyłość, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego z rwą barkową lewostronnie okresowo nasiloną stwierdziła, iż obecny stan zdrowia skarżącej nie powoduje jego długotrwałej niezdolności do pracy.

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 25 lipca 2013 r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej I. H. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z powodu uznania przez Komisję Lekarską ZUS, orzeczeniem z dnia 22 lipca 2013 r., iż ubezpieczona jest zdolna do pracy

okoliczności bezsporne, vide: akta rentowe : orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 25 czerwca 2013 r. – k. 23 dokumentacji lekarskiej, sprzeciwi ubezpieczonej – k. 225 i k. 24 dokumentacji lekarskiej, orzeczenie Komisji lekarskiej pozwanego – k.233 i k. 25 dokumentacji lekarskiej , decyzja pozwanego z dnia 25 lipca 2013 r. – k. 235

W celu ustalenia, czy ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy, jeżeli tak to z powodu jakich schorzeń, czy niezdolność jest trwała czy okresowa , a jeśli nie to na czym polega poprawa stanu zdrowia - konieczne były wiadomości specjalne, zatem Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych: onkologa , reumatologa oraz ortopedy.

Vide: postanowienie Sądu z dnia 27 sierpnia 2013 r. – k. 10 akt sprawy

Na podstawie opinii biegłych lekarzy sądowych Sąd ustalił, że rozpoznane u skarżącej schorzenia:

1. rozpoczynające się zmiany zwyrodnieniowe uogólnione
2. stan po mastektomii prawostronnej z powodu ca
3. nadwaga
4. nadciśnienie tętnicze
5. rak piersi prawej
6. stan po chemioterapii 4x AC 12.2007-03.2008 r. , 1x AT 04.2008 r, 3xNA 23.04-21.05.2008 r,
7. stan po amputacji piersi prawej i wycięciu węzłów chłonnych pachy prawej 16.08.2008 r.
8. stan po radioterapii 06.09.2008 r.
9. stan po hormonoterapii przez 5 lat do 2013 r.

10. zmiany zwyrodnieniowo dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowego i szyjnego
11. zmiany zwyrodnieniowe barku lewego z podejrzeniem zespołu ciasnoty podbarkowej
12. płaskostopie podłużne i poprzeczne
13. podejrzenie wczesnej fazy zespołu cieśni nadgarstka
14. stan po mastektomii prawostronnej w oku 2008 z obrzękiem limfatycznym prawej kończyny górnej – nie powodują jej niezdolności do pracy.

W sporządzonej opinii biegły sądowy reumatolog wyjaśnił, że w badaniu przedmiotowym poza niewielkim ograniczeniem funkcji barku lewego i płaskostopiem nie obserwuje się istotnych odchyień. W ocenie biegłego śladowe ograniczenie ruchów kręgosłupa L- są odpowiednie do wieku i nadwagi. Skarżąca ma sprawny chód oraz prawidłowy układ mięśniowy, bez zaników. Nie występują u niej także obrzęki, wycieki, zniekształcenia. Zdaniem biegłego bóle spowodowane rozpoczynającymi się zmianami zwyrodnieniowymi mogą być leczone środkami farmakologicznymi i rehabilitacją. Ponadto również w układzie kostno- stawowym nie stwierdza się żadnych cech zapalenia stawów. W ocenie biegłego reumatologa ubezpieczona nie jest osobą częściowo niezdolną do pracy i może wykonywać prace zgodną z kwalifikacjami. Biegły nadmienił także, że nie może ocenić poprawy stanu zdrowia skarżącej w stosunku do orzeczenia z dnia 03 lipca 2012 r., ponieważ zasadniczym schorzeniem był wówczas stan po mastektomii.

dowód: akta spraw: opinia biegłego sądowego reumatologa – k. 21-23 akt sprawy

Biegły sądowy onkolog wskazał, że obecnie w badaniu klinicznym nie występują cechy czynnego nowotworu, z obrzękiem ramienia kończyny górnej prawej. Podkreślił również, że u ubezpieczonej dominują dolegliwości związane z chorobą zwyrodnieniową. W związku z powyższym biegły stwierdził, iż z punktu widzenia onkologicznego brak jest podstaw do uznania skarżącej za osobę niezdolną do pracy. W ocenie biegłego poprawa stanu zdrowia polega na braku wznowy i rozsiewu choroby zasadniczej, rehabilitacji kilkuletniej organizmu po leczeniu onkologicznym. Zdaniem biegłego stopień naruszenia sprawności organizmu nie osiąga rozmiaru kwalifikującego do uznania niezdolności do pracy

dowód: akta spraw: opinia biegłego sądowego onkologa – k. 29-30

W ocenie biegłego sądowego ortopedy stwierdzony w badaniu fizykalnym stan funkcjonalny narządu ruchu nie uzasadnia uznania skarżącej za osobę niezdolną do zatrudnienia. Biegły nadmienił przy tym, że uprzednio orzekano niezdolność do pracy ze względu na chorobę nowotworową. Wyjaśnił także, że w obrazie klinicznym u ubezpieczonej dominują skargi o charakterze subiektywnym, dotyczą odczuwalnych dolegliwości bólowych kręgosłupa, barku lewego i stóp. Ponadto biegły podkreślił, że leczenie dolegliwości bólowych ze strony narządu ruchu rozpoczęto w 2013 r. zdaniem biegłego zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa wymagają kontroli lekarskich i dalszego leczenia – rehabilitacyjnego oraz farmakologicznego. Może ono być prowadzone także w ramach okresowego zwolnienia lekarskiego. Biegły zaznaczył, że przeprowadzone badanie nie wykazało takiego stopnia upośledzenia funkcjonalnego układu kostno- stawowego, które przemawiałoby za uznaniem niezdolności do zatrudnienia. Podobnie dolegliwości barku lewego wymagają dalszej diagnostyki leczenia rehabilitacyjnego czy farmakologicznego. W ocenie biegłego ograniczenie ruchu barku lewego jest niewielkie i nie stanowi istotnego upośledzenia funkcji organizmu. Biegły wyjaśnił przy tym, że leczenie może być prowadzone w ramach okresowego zwolnienia lekarskiego. Z kolei płaskostopie i ostroga piętowa wymagają zastosowania wkładek ortopedycznych, zabiegów fizykalnych lub miejscowego leczenia przeciwbólowego. Ze względu na charakter tych schorzeń szczególnego znaczenia nabiera redukcja wagi ciała. Podejrzenie zespołu cieśni nadgarstka wymaga dalszej obserwacji. Zdaniem biegłego badana może wykonywać pracę zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

dowód: akta spraw: opinia biegłego sądowego ortopedy – k. 38-41

W piśmie procesowym z dnia 03 czerwca 2014 roku ubezpieczona wniosła zarzuty do opinii biegłych sądowych. Skarżąca podniosła, że żaden z biegłych nie wspomniał, iż badana ma problemy ze schyłaniem się oraz z całym kręgosłupem (a nie jedynie określonym jego odcinkiem). Ponadto wyjaśniła, że cierpi na cukrzyce typu 2, ma nadwagę oraz trudności z poruszaniem się, podniesieniem rąk. Biegłym zarzuciła także, że oparli swą diagnozę na nieaktualnym zdjęciu RTG.

Ocenę stanu zdrowia ubezpieczonego Sąd oparł o opinie wydane przez powołanych w sprawie biegłych. Sąd uznał je za miarodajne źródło wiedzy w zakresie wymaganych wiadomości specjalnych. Opinie zostały sporządzone w sposób rzeczowy i konkretny, zawierają jasne, logiczne i przekonujące wnioski. Zostały one uzasadnione w sposób wyczerpujący i zgodny z wiedzą medyczną posiadaną przez biegłych. Opinie te zostały wydane po dokonaniu oględzin i badaniu ubezpieczonej, analizie przedłożonej przez nią dokumentacji lekarskiej i w oparciu o wyniki badań znajdujące się w aktach ZUS. Wyczerpująco zostały opisane stwierdzone u ubezpieczonej schorzenia i ich wpływ na jej zdolność do pracy. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia opinii biegłych, uznając, iż stanowią one wiarygodną podstawę do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej jako bezpodstawne nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. 1440 j. t.), dalej: ustawa, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub nie później niż 18 miesięcy od ich ustania.

Zgodnie zaś z treścią art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Z brzmienia art. 12 ustawy wyraźnie wynika, że do stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy nie jest wystarczające samo występowanie naruszenia sprawności organizmu (choroby), lecz jednocześnie naruszenie to musi powodować utratę zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, nie rokując odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Nadto utrata zdolności do pracy musi występować w stopniu znacznym

Opinie powołanych w sprawie biegłych potwierdziły, iż brak jest przesłanek uzasadniających uznanie ubezpieczonej za niezdolną do pracy.

Sąd zatem przyjął w przedmiotowej sprawie za podstawę rozstrzygnięcia opinie sporządzone przez biegłych sądowych: onkologa, reumatologa oraz ortopedy – podzielając wnioski z nich płynące co do tego, że stan zdrowia ubezpieczonej po dniu 30 czerwca 2013 r. uległ poprawie i aktualnie nie powoduje jej niezdolności do pracy.

Ze sporządzonej przez biegłego sądowego onkologa opinii wynika jednoznacznie, iż stan zdrowia skarżącej uległ poprawie w porównaniu do okresu wcześniejszego, w którym orzekano rentę z tytułu niezdolności do pracy. Poprawa stanu zdrowia skarżącej w ocenie biegłego polega na braku wznowy i rozsiewu choroby zasadniczej. Również schorzenia układu ruchu nie czynią skarżącej niezdolną do podjęcia pracy zarobkowej co wyraźnie podkreślił biegły

ortopeda. Z kolei biegły sądowy reumatolog wskazywał, że bóle spowodowane rozpoczynającymi się zmianami zwyrodnieniowymi mogą być leczone środkami farmakologicznymi i rehabilitacją.

Wprawdzie w toku postępowania wnioskodawczyni zgłosiła zastrzeżenia do opinii biegłych sądowych, jednakże w ocenie Sądu wywiedzione przez skarżącą zarzuty prezentowały jedynie jej subiektywne stanowisko w sprawie i nie zdołały skutecznie podważyć wniosków płynących ze sporządzonych przez biegłych opinii. Ubezpieczona nie przedstawiła bowiem żadnych argumentów natury faktycznej czy prawnej, które wykazałyby błąd w dokonanym przez biegłych rozpoznaniu czy brak konsekwencji, logiki w zaprezentowanym przez nich rozumowaniu. Sam fakt, iż opinie biegłych są niekorzystne z punktu widzenia interesu skarżącej nie sprawia, że należy uznać je za wadliwe.

Sąd pragnie zwrócić uwagę także na treść art. 232 kodeksu postępowania cywilnego w myśl którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Wobec powyższego to na stronie ciąży obowiązek dostarczenia do Sądu dokumentacji, w oparciu o którą możliwym stałoby się ustalenie, iż ubezpieczona jest niezdolna do pracy. W ocenie Sądu, dostarczona przez skarżącą dokumentacja lekarska nie dała podstaw do wywiedzenia takich twierdzeń.

Podkreślić należy, że to ubezpieczona w piśmie procesowym z dnia 23 sierpnia 2013r. dokonała wyboru biegłych, a nadto po doręczeniu jej odpisu postanowienia z dnia 27 sierpnia 2013r. nie wniosła żadnych uwag. Sąd z urzędu dopuścił dowód z opinii biegłego onkologa zważywszy na dokonywane w postępowaniu orzecznictwym rozpoznania.

Co do zarzutu ubezpieczonej, iż biegli oceniali jej zdolność do pracy na podstawie nieaktualnych wyników badań dodatkowych, to wskazać trzeba, iż to na ubezpieczonej ciążył obowiązek dostarczenia dokumentacji medycznej wraz z aktualnymi wynikami badań, które w jej ocenie uzasadniałyby żądanie renty.

W tym miejscu zauważyć również należy, że specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd – który nie posiada wiadomości specjalnych – tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanych w nich stanowisk oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich ocen.

Wiarygodne dla Sądu opinie biegłych, nie potwierdziły stanowiska ubezpieczonej, iż wskazywane przez nią schorzenia czynią ją w jakimkolwiek stopniu niezdolną do pracy z ogólnego stanu zdrowia po dniu 30 czerwca 2013 roku.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz cytowanych powyżej przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji.

SSO Maria Ołtarzewska

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)